

בש"פ 5654/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5654/14

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה בהסכמה להארכת מעצר שלישית מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: א' באולול התשע"ד (27.8.2014)

בשם המבקשת: עו"ד קרן רוט

בשם המשיב: עו"ד רויטל (טלי) גוטליב

החלטה

בקשה להארכת מעצר שלישית של המשיב, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) בתשעים ימים החל מיום 5.9.2014 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 15827-06-13 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד (סגן הנשיא מ' פינקלשטיין, השופטת ל' ברודי והשופט ר' אמיר), לפי המוקדם.

1. ההליכים עד כה בעניינו של המשיב הובאו בפירוט בהחלטתו של השופט א' רובינשטיין (בש"פ 5354/13) מיום 7.8.2013 (להלן: ההחלטה הראשונה), עת שדן בערר שהגיש המשיב על ההחלטה להאריך את מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו ובהחלטתי (בש"פ 1189/14) מיום 6.3.2014 (להלן: ההחלטה השנייה), בה דנתי בערר שהגיש המשיב על החלטת בית המשפט המחוזי לדחות את בקשתו לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים ובבקשתה של המבקשת להארכת מעצר ראשונה מעבר לתשעה חודשים, ולכן יובאו להלן בתמצית.
2. ביום 9.6.2013 הוגש נגד המשיב כתב אישום, הכולל שמונה סעיפים, ומייחס לו עבירות מרובות של אינוס בת משפחה שהיא קטינה לפי סעיף 351(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), מעשה סדום בבת משפחה שהיא קטינה לפי סעיף 351(א) לחוק העונשין, גרימה של מעשה סדום בבת משפחה שהיא קטינה לפי סעיף 351(א), מעשה מגונה בבת משפחה שהיא קטינה לפי סעיף 351(ג) לחוק העונשין, גרימה של מעשה מגונה בבת משפחה שהיא קטינה לפי סעיף 351(ג) בצירוף סעיף 350 לחוק העונשין, איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין ותקיפת קטין על ידי אחראי לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין. כתב האישום מגולל מסכת של מעשים מיניים ומעשי אלימות, שביצע המשיב בשתי בנותיו, א' ו-ל'. עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה להארכת מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת התקבלה ביום 23.6.2013 על ידי השופט י' שפסר.
3. משלא הסתיים משפטו של המשיב בתחומה של תקופת המעצר בתשעה חודשים, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו מעבר לתשעה חודשים. הבקשה הוגשה, כאמור לעיל, במקביל לערר שהגיש המשיב נגד ההחלטה לדחות את בקשתו לעיון חוזר בהארכת מעצרו עד תום ההליכים. ביום 6.3.2014 דחיתי את הערר וקיבלתי את הבקשה להארכת המעצר. על כן הארכתי את מעצרו של המשיב בתשעים ימים (בהחלטה השנייה הנזכרת לעיל).
4. משלא הסתיים משפטו של המשיב בתחומה של הארכת המעצר הראשונה, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצר שנייה מעבר לתשעה חודשים. ביום 5.6.2014 האריך בית משפט זה (בש"פ 3924/13, השופט א' רובינשטיין) בהסכמת באת כוח המשיב את מעצרו בתשעים ימים.
5. משלא הסתיים משפטו של המשיב גם בתחומה של הארכת המעצר השנייה, הוגשה הבקשה שלפניי.

התיק העיקרי

6. בתקופת הארכת המעצר השנייה נקבעו שני מועדים לסיום שמיעת פרשת ההגנה והתקיימו בהם שני ימי דיונים. בהמשך, התקיימו עוד שלושה ימי דיונים בהם נשמעו עדים נוספים מטעם ההגנה. ביום 15.7.2014 התקיים דיון שבסופו הייתה אמורה להסתיים פרשת ההגנה, אלא שאחת מעדות ההגנה נאלצה לעזוב ולכן נקבע מועד סיום פרשת ההגנה ליום 4.9.2014. ביום 27.7.2014 ביקשה באת כוח המשיב לדחות את מועד הדיון הקבוע, ובית המשפט נעתר לבקשה והדיון בו אמורה להסתיים פרשת ההגנה נקבע ליום 23.9.2014.

הבקשה

7. המבקשת הצביעה על חומרת המעשים שביצע לכאורה המשיב כלפי בנותיו, וטענה כי לנוכח המסוכנות הנשקפת ממנו והחשש להימלטות מהדין ככל שמשפטו מתקרב לסיום, אין חלופת מעצר מתאימה בעניינו. עוד טענה היא כי לשחרור המשיב עשויות להיות השלכות על שלומן הנפשי וביטחונן של בנותיו. לסיום הוסיפה המבקשת, כי ביום 23.9.2014 אמורה להסתיים שמיעת פרשת ההגנה ויש לקוות כי בתקופת ההארכה המבוקשת יתקדם התיק באופן משמעותי.

8. בדיון לפני טענה באת כוח המשיב כי המשיב עומד על חפותו וכי העדויות השונות במהלך המשפט תומכות בגרסתו. עוד היא טענה כי לא ניתן להתעלם מכך שהתיק אינו צפוי להסתיים במסגרת הארכת המעצר הנוכחית ולכן תתבקש הארכת מעצר נוספת. בשל עובדות אלה, ולנוכח תסקירי שירות מבחן חיוביים באשר למשיב וקיומה של חלופת מעצר סבירה, עם מפקחים ומרוחקת מהמתלוננות, עליה המליץ שירות המבחן, טענה כי יש לשקול את נקודת האיזון בעניינו של המשיב מחדש ולהורות על שחרורו לחלופה שהוצעה על ידו.

דיון והכרעה

9. דין הבקשה להתקבל. ככלל, נאשם אשר עצור תשעה חודשים, ודינו טרם הוכרע, ישוחרר מן המעצר. החרג לכלל זה הוא כי ניתן להאריך את מעצרו אם קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (ראו: בש"פ 6359/03 מדינת ישראל נ' דהרי (23.7.2003)). לכך יש להוסיף כי ככל שההליך המשפטי מתמשך, גובר הנטל להוכחתן של נסיבות מיוחדות המצדיקות את הארכת המעצר, וזכותו לחירות של הנאשם מתגברת (ראו למשל: בש"פ 634/04 מדינת ישראל נ' פרץ (12.2.2004); בש"פ 899/14 מדינת ישראל נ' אלכשחר (11.2.2014)). אולם, חשוב להדגיש כי קיימים מקרים, בהם אין מנוס מהארכת מעצרו של נאשם. במסגרת זאת, השיקולים העיקריים שיש לבחון הם קצב התקדמות שמיעת הראיות בתיק, סוג העבירות המיוחסות לנאשם, ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו (ראו: בש"פ 1693/03 מדינת ישראל נ' אבו עסא (5.3.2003); בש"פ 1149/13 מדינת ישראל נ' קארוט (18.2.2013) והאסמכתאות שם; בש"פ 8543/13 מדינת ישראל נ' יאסר (24.12.2013)).

10. עניינו של המשיב נמצא בישורת האחרונה. פרשת ההגנה אמורה להסתיים במועד הדיון הבא, לאחר מכן ישמעו סיכומי הצדדים ותינתן הכרעת הדין. אכן, סביר להניח שמועד הכרעת הדין יגלוש כנראה מעבר להארכת המעצר הנוכחית, אך אני סבור שנוכח סוג העבירות בהן מואשם המשיב, עבירות מין חמורות במשפחה שנמשכו לכאורה לאורך שנים, וכן לנוכח המסוכנות הנשקפת ממנו שבית המשפט המחוזי ובית משפט זה עמדו עליה בהחלטות השונות בעניינו, אין מנוס מלהורות על הארכת המעצר כמבוקש. עם זאת, בית המשפט המחוזי מתבקש לקבוע כבר כעת מועדים נוספים במהלך שלושת החודשים הקרובים, לפי שיקול דעתו ותפוסת יומנו, וזאת במטרה שישמעו סיכומי הצדדים כבר במהלך תקופה זו וגם לשם מתן הכרעת הדין.

11. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. אני מורה על הארכת מעצרו של העורר בתשעים ימים, החל מיום 5.9.2014 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 15827-06-13 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, א' באלול התשע"ד (27.8.2014).

שׁוֹפֵט

